

PERSONES IMPORTANTS

[Pere Calders](#) (minuts 1:08-2:30)

- De què feia Calders abans de la Guerra?
- Què suposa Calders sobre la seva infància?

Després de la Guerra es va exiliar i no va tenir el reconeixement del públic durant molt temps.

- Què vol dir “amb el cor a la mà”?
- Què vol dir “fer-se càrrec”?
- Com diu que ha vist i ha entès que ara es poden fer coses per recuperar el que s’havia pres?

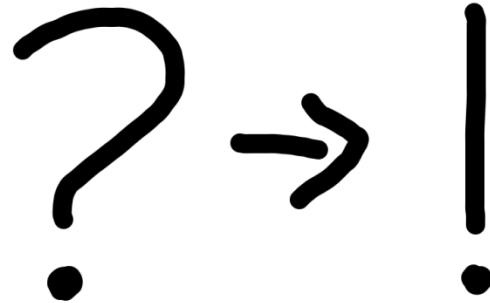

EXPRESSAR SUPOSICIONS

- Potser
- Pensem que...
- Ens sembla...
- Podria ser que + imperfect de subjuntiu
- Pot ser que... + present de subjuntiu
- Deu tenir uns vint anys, però no n'estem segurs.

Suposicions

- Creure / Pensar / Suposar que
- Potser + indicatiu
 - Potser té 50 anys.
- **DEURE** + infinitiu
 - ARA
 - Deu tenir uns 50 anys.
 - Deu haver viscut a molts llocs.
 - ABANS
 - Devia néixer a Londres.
 - Devia haver viatjat molt.

Com ha canviat!

CANVIS EN LA HUMANITAT

IMPORTANTS O NO?

- El paper de la dona a la família i al món del treball
- Les tecnologies de la comunicació
- L'educació (drets, nivell)
- La mentalitat dels joves (no crear una família, viatjar)

1. Educació
2. El paper de la dona
3. Tecnologies
4. La mentalitat (no tenir família)

SUPOSICIONS DE FUTUR I REACCIONS

Què pot passar?

Diuen que l'aigua **està a punt d'acabar-se**.

D'aquí a dos dies **s'haurà acabat** del tot.

Caldrà que en **portin** de fora.

Van actuar / Han actuat quan **era** massa tard i ja **s'havien acabat** els recursos.

No **faran** res **fins que** no **quedi** ni una gota d'aigua.

Si les instal·lacions **estiguessin** bé, no **es perdria** tanta aigua.

Perífrasis d'obligació en futur

- Per fer recomanacions, donar consells, expressar una obligació o necessitat..., en el futur, podem fer-ho amb **haver de** o **caldre**, en forma impersonal o personal.

impersonal	s'haurà	de + infinitiu	Si no plou, s'haurà d'estalviar l'aigua.
	caldrà	+ infinitiu	Caldrà buscar una solució al problema del medi ambient.
personal	hauré, hauràs, haurà...	de + infinitiu	Haurem d'anar amb transport públic per no contaminar les ciutats.
	caldrà	que + present subjuntiu	Caldrà que el govern protegeixi les reserves naturals.

Elemental, és clar!

Hipòtesis des del present cap al futur

- Quan fem hipòtesis des del present cap al futur expressem una condició no existent en la realitat.
- Si creiem que la condició és possible que es realitzi, el verb de l'oració condicional, introduïda per **si**, va en present d'indicatiu i el de l'oració principal, en futur o en present.

*Si el govern **dicta** ordres absurdes, ningú no l'**obeirà**.*

*Si el monarca **dimiteix**, s'**hauran** de fer eleccions.*

- Si creiem que la condició no és gaire possible o és impossible que es realitzi, el verb de l'oració condicional, introduïda per **si**, va en imperfet de subjuntiu i el de l'oració principal, en condicional.

*Si **hi hagués** més solidaritat, no **hi hauria** tantes diferències socials.*

*Si **manessin** les dones, els homes **tindrien** menys feina.*

Perífrasis d'obligació en futur

- Per fer recomanacions, donar consells, expressar una obligació o necessitat..., en el futur, podem fer-ho amb **haver de** o **caldre**, en forma impersonal o personal.

impersonal	s'haurà	de + infinitiu	<i>Si no plou, s'haurà d'estalviar l'aigua.</i>
	caldrà	+ infinitiu	<i>Caldrà buscar una solució al problema del medi ambient.</i>
personal	auré, auràs, aurà...	de + infinitiu	<i>Haurem d'anar amb transport públic per no contaminar les ciutats.</i>
	caldrà	que + present subjuntiu	<i>Caldrà que el govern protegeixi les reserves naturals.</i>

Elemental, és clar!

Connectors quan i fins que

- Quan a una oració en futur hi subordinem una acció futura amb els connectors **quan i fins que**, el verb de l'oració subordinada pot anar en present de subjuntiu o futur, i en perfet de subjuntiu o futur compost.

No **faran** res **fins que** no **quedi** / **quedarà** una gota d'aigua.

Es preocuparan del problema de l'aigua **quan** ja **s'hagi acabat** / **s'haurà acabat**.

- Quan a una oració en passat hi subordinem una acció, no puntual, passada, amb el connector **quan**, el verb de l'oració subordinada pot anar en imperfet d'indicatiu o en plusquamperfet d'indicatiu.

Van actuar / **Han actuat** **quan era** massa tard i ja **s'havien acabat** els recursos.

Pretèrit plusquamperfet d'indicatiu

Jo havia acabat
Tu havies acabat
Ell/Ella havia acabat
Nosaltres havíem acabat
Vosaltres havíeu acabat
Ells/Elles havien acabat

Futur compost d'indicatiu

Jo hauré acabat
Tu hauràs acabat
Ell/Ella haurà acabat
Nosaltres haurem acabat
Vosaltres haureu acabat
Ells/Elles hauran acabat

Pretèrit perfet de subjuntiu

Jo hagi acabat
Tu hakis acabat
Ell/Ella hagi acabat
Nosaltres hàgim acabat
Vosaltres hàgiu acabat
Ells/Elles hagin acabat

Hi estàs d'acord?

Curs *Parla*, nivell Elemental 3, unitat 2

- Em sembla que...
- Doncs jo trobo que...
- Però
- En canvi,
- Jo també crec que

Sí, potser sí. M'és igual.
I tant! Jo no ho crec.
De cap manera. És clar.
No n'estic gaire segur. I ara!
Vols dir? Apa, què dius?
Sí, home!
Hi estic totalment d'acord
Tens tota la raó!
Sí, potser sí, però... De debò?
No fotis! Tant me fa!
Ves per on! No m'ho puc creure!

Expressió oral

- Discurs
- Adequació
- Fluïdesa
- Fonètica
- Morfosintaxi i lèxic